

τιμον κειμήλιον ἄτοι ὁδοὺς τοῦ Βούδα. Ὁ μέγας ἱερεὺς τῶν Βουδιστῶν ὑπέργηρος ἀνὴρ, πρὸς ὃν ἐκόμιζον σύστασιν ὠδήγησέ με ἐν ἐπισήμῳ πομπῇ εἰς τὴν ἐσπερινὴν προσευχὴν καὶ ἐπεδείξατό μοι πάντας τοὺς πολλοὺς καὶ πολυτίμους θησαυροὺς. Τοιαύτη ἡ μέχρι τοῦδε ἐνδιαφέρουσα περιγραφή τοῦ ταξιδίου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Χίρμελ, ὅστις φυσικῶς ἐπεσκέψατο καὶ τὰ ἄλλα ἀξιοθέατα μέρη τῆς Κεϋλάνης ὡς καὶ τὸν λιμένα Πενάγκ.

ΠΕΡΙ ΝΕΥΡΙΚΗΣ ΥΠΝΩΣΕΩΣ.

Ὁ καθηγητὴς Κάρολος Λαουφενάουερ ἐξέθηκεν ἄρτι λεπτομερεῖας τινὰς περὶ τοῦ νοσήματος τῶν ὑπὸ πολυήμερον ὕπνου καταλαμβανομένων ἐκ τῶν σχετικῶν δὲ περὶ τοῦ φαινομένου τούτου πληροφοριῶν. φαινομένου, ὑπερμεγάλως ἐφειλκυσάτο κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ δημοσίου, παρατιθέμεθα ὅδε τὰ ἐξῆς ἀξιανόμενα :

Ἐν ταῖς στήλαις τῶν ἐφημερίδων, ταῖς περιλαμβανούσαις τὰ τῆς ἡμέρας νεώτερα, οὐχὶ σπανίως ἀναγινώσκωμεν, λέγει ὁ καθηγητὴς οὗτος, ὅτι ἀνὴρ τις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ γυνή τις καὶ κόρη, ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἢ ἡμέρας κοιμᾶται διαρκῶς, ὅτι δὲν ἐγείρεται, ὅτι οὔτε τρώγει οὔτε πίνει, ὅτι οἱ ἱατροὶ ἀναγκάζονται τεχνικῶς νὰ εἰσάγωσιν εἰς τὸ στόμαχον αὐτῆς τροφήν ὅτι οἱ συγγενεῖς νομίζουσιν αὐτὸν ἢ αὐτὴν ὡς ἀποθάνουσαν καὶ ὅμως ἐν ταῖς πλείσταις περιπτώσεσι συμβαίνει τὸ ἐξῆς ἀπίστευτον : ὅτι δηλ. μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς ὁ ἀσθενὴς ἀρυπνίζεται καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπαναλαμβάνει τὴν πρότεραν αὐτοῦ ἐργασίαν. Ἡδὲ, ἀδύνατον ν' ἀπαρνηθῶμεν τὸ γεγονός. τούτου ἕνεκεν ὅμως ὁ ἀναδράμωμεν μικρὸν εἰς τὴν νεωτέραν ἱατρικὴν καὶ ζητήσωμεν ἐξήγησιν τοῦ μνημονευθέντος φαινομένου.

Ὁ ὕπνος ἐν γένει δὲν εἶναι ἀποκλειστικῶς φυσιολογικὸν φαινόμενον τῶν κινήτικων ζώων εἰς τὰ ὅποια ἀνήκει καὶ ὁ ἄνθρωπος, γινώσκωμεν δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην σημασίαν τῆς λέξεως καὶ αὐτὰ τὰ φυτὰ ἐπίσης κοιμῶνται. Βεβαίως ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις ἐννοοῦμεν διὰ τῆς λέξεως ὕπνου χημικὴν τινα μόνον ἐνέργειαν, ἀλλὰ κατόπιν ἀγόνων καὶ ἐπιπόνων ἐρευνῶν καὶ θεωριῶν παρετηρήθη ὅτι καὶ παρὰ τῷ ἄνθρωπῳ ἀποτελεῖ ὁ ὕπνος ἀνεξήγητον μέχρι τοῦδε καθημερινὸν τοῦ βίου φαινόμενον, βασιζόμενον ἐπὶ τῆς χημικῆς ἐνεργείας, ἣν προκαλοῦσι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ καμάτου τοῦ μυωνικοῦ καὶ τοῦ τῆς τοῦ αἵματος κυκλοφορίας συστήματος ἐν τῷ ἡμέτερῳ ἐγκεφάλῳ. Οὕτω δὲ παρατηροῦμεν πράγματι, ὅτι αἱ μάλιστα διάφοροι χημικαὶ ἐνέργειαι, οἱ τρόποι τῆς ἀποδοχῆς τροφῆς, ἡ τεταμένη ἢ ἥρεμος μυωνικὴ λειτουργία ὡς καὶ αἱ χημικαὶ μεταβολαὶ συμπαρομαρτοῦσαι ψυχικαὶ ἀλλοιώσεις εἴτε βαθύνουσαι τὸν ἡμέτερον ὕπνον, ἢ καθιστῶσιν αὐτὸν μέχρι βαθμοῦ τινος ἀδύνατον.

Διὰ τῆς παραιτέρω ἀναπτύξεως τῆς τοιαύτης σειρᾶς τῶν ἰδεῶν καταλήγωμεν φυσικῶς εἰς τὸ γνωστὸν γεγονός, ὅτι νοσήματα τοῦ ἀνθρώπου ὁργανισμοῦ συνεπάγονται εἴτε ἀϋπνίαν εἴτε νοσηρὰν παράτασιν τῆς συνήθους (7—10 ὥρων παρὰ τῷ ὕγιῳ ἔχοντι) διαρκείας τοῦ ὕπνου. Γινώσκωμεν ἐν ἄλλοις τὴν οὕτω καλούμενην νευρικὴν ἀϋπνίαν, τὸν χειριστὸν τοῦτον ἐπισκέπηται τῶν ταύτῃ ὑποκειμένων. Ἐτεροὶ πάλιν παραπονούνται, ἀκριβῶς τοῦ αὐτοῦ ἕνεκεν αἰτίου, ὅτι ἀσυνήθως πολὺ κοιμῶνται καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἡμέραν διαρκῶς νυσταλέοι φαίνονται, εἰς τρόπον ὥστε, ὅπουδῆποτε κλῖν καθήσωνιν, ἄκοντες εἰς τὸν Μορφέα παραδίδονται.

Χεῖρον τυγχάνει καὶ ἐνδοασμοὺς παρὰ τοῖς οἰκείοις προκαλεῖ τὸ φαινόμενον, καθ' ὃ ὑποπίπτει τις εἰς τὸν οὕτω καλούμενον διαρκῆ ὕπνον, ὃν ἰδύνατό τις νὰ συγκρίνῃ πρὸς τὸν χειμερινὸν ὕπνον πολλῶν θηρίων. Ἐν τούτοις παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχουσιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἄλλα αἷτια. Δυνάμεθα μετὰ πολλῆς τῆς θετικότητος νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἐπίδεικτικῶς παριστανομένων ὡς εἰς μακρὸν ὑποπεσόντων ὕπνον εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νευροπαθεῖς, ἐν μέρει δὲ καὶ πάσχουσιν ὑπὸ ἐγκεφαλικοῦ νοσήματος. Ἡ σημερινὴ ἱατρικὴ γι-

νώσκει κάλλιστα τὴν τοῦ νευρικοῦ ὕπνου κατάστασιν. Γινώσκωμεν ὅτι πολλοὶ ἀσθενεῖς πάσχουσιν ἐκ τοῦ νοσήματος τοῦ ὑποπίπτειν εἰς ὕπνον.

Ἐν τῷ ἄλλοτε ὑφισταμένῳ ὑπὸ τὴν ἐμὴν διεύθυνσιν τμήματι τῶν νευροπαθῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ (Rochusspital) ἐνοστήλευον πρὸ τινων ἐτῶν ἀσθενῇ τινα, ἀποσταλέσαν ὑπὸ τῆς κυρίας αὐτῆς κατ' εὐθείαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς οἰκιακῆς ἐργασίας ἀποκοιμήθη αἰφνὴς ἐν τῷ μαγειρείῳ, ἀδυνάτου καταστάσεως τῆς ἀρυπνίσεως αὐτῆς δι' οἰσδῆποτε τῶν κοινῶν μεθόδων, δι' ὃν συνήθως οἱ ἐν ὕπνῳ εἰρισκόμενοι ἀρυπνίζονται. Αὕτη ἐκοιμήθη ἐν πλήρει ἡμέρᾳ ἐπὶ ὥρας πολλὰς καὶ κοιμωμένη εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐπὶ τέλους μετήχθη. Ψυχρὰ καὶ θερμὰ λουτρά, διεγερτικαὶ ἐνέσεις, τὰ ισχυρότερα μέσα δὲν ἐπέτυχον ν' ἀρυπνίσωσιν αὐτήν, ἐγερθεῖσαν μόνον κατόπιν 48 ὥρων. τρίβουσαν δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μετὰ τῆς ἐρωτήσεως ποῦ εἰρίσκειται. Οὐδὲν ἐνεθυμῆτο ἐξ ὅσων συνέβησαν αὐτῇ. Ἐξετάσας τὴν ἀσθενῆ, ἐν ἐργηγόρτει διατελοῦσαν, εἶρον ὅτι ἐπασχεν ὑστεροεπιληψίαν. Ὁρθότατα δὲ συνεπέρανα ὅτι αὕτη προσβάλλεται ὑπὸ ὕπνου ἀντὶ σπασμῶν καὶ ἀνέμεινα ἰσχυρῶς ἐλπίζων ὅτι ἰδυνάμην πιθανῶς νὰ παρατηρήσω παραπλησίαν ὕπνωσιν αὐτῆς καὶ ἐν τῷ νοσοκομείῳ. Ἐβδομαδες τινὲς παρήλθον καὶ ὅμως οὐδὲν ἐπεφαίνετο. Ἡ ἀσθενὴς ἐπεθύμει σφόδρα νὰ ἐξέλθῃ τοῦ νοσοκομείου, ἐπὶ τούτῳ ἀπέλυσα αὐτήν ἐν τούτοις μόλις τρεῖς παρήλθον ἡμέραι καὶ χωροφύλαξ εἶρεν αὐτὴν πρῶϊαν τινα ἐν τῷ δασυλλίῳ τῆς πόλεως ἐπὶ θρανίῳ καθημένην καὶ ὑπνώττουσαν. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος, κατόπιν πολλῶν ἀποπειρῶν πρὸς ἀϋπνίσιν αὐτῆς, ἀναγνωρίσας ὅτι εἶχε πρὸ αὐτοῦ πιθανῶς σοβαρῶς ἀσθενῇ γυναῖκα, ὠδήγησεν αὐτήν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Αὕτη εἶχε προσαχθῇ ἐκεῖ ἐν ἐτέρῳ τμήματι καὶ ἐπιστεύθη ὅτι προῦκειτο περὶ δεδηλητηριασμένης, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν 36 ὥρων, ἀρυπνισθεῖσα ἐκείνη, ἀφηγήσατο ὅτι εἶχεν ἐξέλθει εἰς περίπατον, ἐκαθίσθη καὶ διελογίζετο διατί νὰ μὴ ἐνδύσκη ἐργασίαν ὡς ὑπερέτριά· οὐδὲν τῶν περαιτέρω γινώσκει, οὐδὲν ἐνθυμῆται ἐξ ὅσων συνέβησαν αὐτῇ. Πρόδηλον ὅτι ἡ ἀσθενὴς ἦτο σαρφέστατον παράδειγμα ἐκείνων, αἵτινες καταλαμβάνονται ὑπὸ αἰφνιδίου ὕπνου. Ἀπολυθεῖσα πάλιν ἐβεβλήσε πιθανῶς τὴν τύχην αὐτῆς, ὥστε νὰ μὴ ὑποπίπτῃ εἰς συνταρακτικούς διαλογισμοὺς πλέον καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ ἀπηλλάγη καὶ τοῦ ὕπνου τούτου. Ἐκτοτε ὅμως δὲν ἐπανεῖδον αὐτήν.

Ἐτέρα ἀσθενὴς μετὰ παραπλησίαν προσβολῆς ὑπὸ ὕπνου, εἰρίσκειται τανῦν ἀκριβῶς ἐν τῷ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου τμήματι τῶν νευροπαθῶν. Αὕτη πάσχει σοβαρὰν νευρασθένειαν καὶ κοιμᾶται τακτικῶς καθ' ἕκαστον μῆνα τρεῖς ὅλας ἡμέρας. Ἐνταῦθα ἔχομεν πρὸ ἡμῶν τροποποίησιν τυπικοῦ φαινομένου γινώσκωμεν ἐκ προτέρων κατὰ ποῖαν ἡμέραν ἡ ἀσθενὴς θὰ κοιμηθῇ. Ἐν τούτοις θὰ ἀπεπλάνων τοὺς ἀναγνώστας μου ἂν μὴ ἀμέσως ἐκῆρυσσον ὅτι ἡ ἀνωτέρω περιγραφείσα καὶ ἄλλαι παραπλησίαι περιπτώσεις προσβολῆς τινὸς ὑπὸ ὕπνου δὲν ἀποτελοῦσι πραγματικὸν φυσιολογικὸν ὕπνον. Ἡ κατάσταση ἐν ταῖς πλείσταις τῶν περιπτώσεων εἶναι παραπλησία πρὸς τὴν κατάστασιν ὑπνώττοντος, ἐν γένει ὅμως ἐλλείπουσιν ἐξ αὐτῆς τὰ ἀπόλυτα φαινόμενα καὶ αἱ ιδιότητες τοῦ φυσικοῦ ὕπνου. Ἀναγνωρίζεται μάλιστα ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ σπασμωδικὰς καταστάσεις συγκρατεῖ δεδωμευμένα τὰ τῆς ζωῆς φαινόμενα· οἱ πλείστοι τῶν ἀσθενῶν ἔχουσι δεδηλωμένην μυωνικὴν ἀκίνησιν, εἰσὶν ἀνάισθητοι πρὸ τοῦ θορύβου καὶ τοῦ φωτός, ἢ τοῦ δέρματος αἰσθητικότητος ἐξουδετεροῦται ἐπίσης παρ' αὐτοῖς καὶ δύναται τις νὰ νύξῃ ἢ κινήσῃ ἢ καύσῃ αὐτοὺς χωρὶς ἢ ἐλαχίστη νὰ ἐπέλθῃ ἀντίδρασις. Οἱ Γάλλοι ἀποκαλοῦσι τὴν κατάστασιν ταύτην «προσβολὴν ὑπὸ λιθάργου μελίωτον. Δεσποινὴς ὑπέπεσε κατόπιν σφοδρῶν σπασμῶν εἰς τοιαύτην λιθαργικὴν κατάστασιν· οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ἐπίστευον ὅτι ἀπέθανε. Οἱ κληθέντες διασημώτατοι ἱατροὶ ἐδιχογνώμουν, τοῦ Μαλφάτη, ἰδιαιτέρου ἱατροῦ τοῦ δουκὸς τῆς Ραίχσταττης καὶ τοῦ Στανδερχάιμερ, ἰδιαιτέρου χειρουργοῦ τοῦ αὐτοκράτορος, θεωρησάντων ὡς σοβαρωτάτην τὴν τῆς ἀσθενούς κατάστασιν, τοῦ δὲ διασήμου Πέτρου Φράγκ πιστεύσαντος ὅτι εἶχεν ἀποθάνει ἤδη ἢ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ὑποβλήθεισα. Καὶ ὅμως μετὰ παρέλευσιν 36 ὥρων ἢ ἐν λόγῳ δεσποινὴς ἐκτίσαστο ἦν καὶ πρότερον ζωηρότητα καὶ χάριν. Σήμερον λοιπὸν οἱ διὰ τὰ νευρικὰ παθήματα ἱατροὶ εἰδικοί δὲν σείουσι τόσον τὴν κεφαλὴν, ὅσας ἐκ παραπλησίον

τι αὐτοῖς ἐμφανίζεται. Γινώσκουσι καλῶς, ὅτι αἱ μεγάλαι νευρώσεις τῆς τε ὑστερίας καὶ τῆς νευροπαθείας δύνανται νὰ προκαλέσωσιν οὐχί σπανίως τοιαύτην κατάστασιν παρὰ τε ἀνδράσι καὶ παρὰ γυναῖξιν. Σήμερον ἔν συνεκαλοῦνται πλέον μέγιστα ἱατρικὰ συμβούλια, ἀλλ' ἐν ὑπομονῇ ἀναμένεται τὸ τέλος τῆς σπασμωδικῆς προσβολῆς.

Οὐχί σπανίως ὅμως παρουσιάζεται τοιαύτη ὑπνωσις ὑπὸ τοιαύτην τινὰ μορφήν, ὥστε προσομοιάζει πρὸς τὸν φυσικὸν μᾶλλον ὕπνον ἢ πρὸς σπασμωδικὸν ἀποτέλεσμα. Αἱ τοιαῦται περιπτώσεις εἶναι αἱ καλούμεναι αὐτοῦπνώσεις. Ὁ νευροπαθὴς κοιμᾶται τὴν ἡμέραν καὶ εἰκοσάκις ἔτι, εὐκόλως ὅμως ἀρυπνίζεται ἢ καὶ ἐγείρεται μόνος μετὰ 20 ἢ 30 λεπτά.

Ἄλλ' ὑπάρχουσι καὶ δεινότερα προσβολαὶ τοῦ ὕπνου, διαρκοῦσαι συχνάκις ἐπὶ ἐβδομάδας καὶ μῆνας ὅλους, ἀποτελοῦσαι δ' ἀντικείμενον πλείστον ὅσων θεωριῶν, πολλῶν αὐτῶν ἐξηγουμένων ὑπὸ τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ συχνάκις ὡς φαινομενικοῦ θανάτου. Συνήθως τὴν τὴν ὑπὸ ὕπνου προσβολὴν προκαλοῦν εἶναι ἐγκεφαλικά διαταραχαί. Τοῦτο ἐγίνωσκον καὶ αὐτοὶ οἱ κλασικοὶ καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Αἰνείαδι (Βιβλ. 5, στ. 853) ἀναγινώσκουμεν ὅτι ὁ πηδάλιοϋχος ἀνοικτοῖς τοῖς ὄμμασιν ἀπεκοιμήθη, ὅτε ὁ τοῦ πονημάτων ἥρωας ἀφῆλθον αὐτῷ τὰς ὀδυνήρας περιπλανήσεις αὐτοῦ.

Κατὰ συνέπειαν ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἡμετέρων παρατηρήσεων καταλήγουμε ἐν τῷ συμπέρασμα ὅτι ὁ νευρικός διαρκὴς ὕπνος δὲν εἶναι ἀνεξάρτητον νόσημα, ἀλλ' ἀπλῶς μερικὸν φαινόμενον μιᾶς τινὸς μεγάλης νευροπαθείας. Μέχρι τοῦδε εἴχομεν ὑπ' ὄψιν κυρίως τὰ ὑστερικά νοσήματα καὶ τὴν νευρασθένειαν, ἀλλ' ὕπνωσις ἐπέρχεται καὶ κατὰ τὴν ἐπιληψίαν. Γινώσκουμεν π. χ. ὅτι ὁ συνήθης ἐπιληπτικὸς σπασμὸς καταλήγει συχνάκις εἰς ὕπνον ἐπὶ ὥραν ὅλην διαρκοῦντα. Παρὰ πολλοῖς ἀσθενέσιν ἀποτελεῖ τοῦτο φαινόμενον κοπώσεως ἐνῶ παρ' ἄλλοις δύναται νὰ προσομοιωθῇ πρὸς τὴν προσβολὴν σπασμοῦ. Συμβαίνει γὰρ καὶ εἰς καὶ σπανιώτερον ἢ ὑπὸ τοῦ ὕπνου προσβολὴ ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν τῶν σπασμῶν· οἱ ἀσθενεῖς ἀποκλίνουσιν, ὑποπίπτουσιν εἰς βαθὺν ὕπνον καὶ οἱ ἱατροὶ καταπολεμοῦσι τοῦτο ὡς προσβολὴν ὑπὸ σπασμῶν. Ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει ἀποδείκνυται ὑπὸ τῆς θεραπευτικῆς ἐπιτυχίας, διότι τὰ τοῦ σπασμοῦ καταπολεμοῦντα φάρμακα καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ὕπνου προσβολῆς ἐννοικίαν ἐξασκοῦσιν ἐπιρροήν. Αἱ διὰ τῆς ἐπιληψίας προκαλοῦνται ὅμως ὑπνώσεις διαρκοῦσαι ὀλιγώτερον τῶν καθαρῶς νευρικῶν.

Ἐν τέλει ὁμολοῶ νὰ ποιήσωμαι μνείαν καὶ τῶν ὑπνωτικῶν ἐκείνων καταστάσεων, αἵτινες προκαλοῦνται ὑπὸ δεδηλωμένων διαταραχῶν τοῦ πνεύματος. Ἐνταῦθα ἀνάγεται ἡ παραφροσύνη. Πολλοὶ ἀσθενεῖς ἔχουσι τὴν ἀνότητον ἰδεῖν ὅτι ἀπείανον, κατακλίνονται δὲ ἀκίνητοι, ἀπύχουσι τοῦ λαμβάνειν τροφήν καὶ τηροῦσι κεκλεισμένους τοὺς ὀφθαλμούς ὡς ὁ κοιμώμενος. Πρὸ τίνος ἐξήτασα τοιαῦτον ἀσθενῆ ἐν τῇ ὑπὸ τὴν διεθύνσιν μου κλινικῇ, ὅστις ἐπὶ 48 ὅλως ὥρας ἔκειτο ἐν τῇ κλινῇ ὡς νεκρὸς καὶ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἐτρέφετο κατ' ἀνάγκην τεχνητῶς. Αἰφνης ἡγέρθη, ἀλλ' ἐπὶ ἐβδομάδας οὐδὲ συλλαβὴν ἐπρόφερε. Συχνάκις ἡ ἰδιόζουσα συμπεριφορὰ προκαλεῖται ὑπὸ ἄλλων ἰδεῶν παραφροσύνης: Ὁ ἀσθεὴς ἀκοίως φωνὰς προκαλοῦσας αὐτὸν νὰ μὴ τλημῆσῃ νὰ κινηθῇ, διότι ἄλλως ζῶν ἐκπυρροῦνται συνεπεῖς τῆς ἐγκεφαλικῆς ταύτης διαταραχῆς ὁ ἀσθεὴς μένει πάντῃ ἀκίνητος καὶ ὡς κοιμώμενος, καίπερ πληρέστατα γρηγορῶν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πάσχων ἀϋπνίαν συνεπεῖς τῆς γοερῆς παραληρείας.

Ἐπειδὴ ὁ ὕπνος εἶναι κυρίως λειτουργία τῶν τοῦ ἐγκεφάλου ἡμισφαίριων πρὸ δεκαετηρίδων ὅλων καταρρώθη τεχνητῶς ἡ πρόκλησις διαρκoῦς ὕπνου ὡς ἀποτέλεσματος ἐγκεφαλικῆς παθῆσεως παρὰ ζώοις. Ἄν τις ἀποστερήσῃ κατώτερα θηρία τοῦ ἐγκεφάλου αὐτῶν εἴτε καθ' ὁλοκληρίαν εἴτε μερικῶς, ταῦτα ὑποπίπτουσι τότε εἰς ληθαργίαν ὕπνωτικὴν κατὰστασιν. Ἡ τοῦ ἐγκεφάλου ἀποστερηθεῖσα ἀλεκτορίς μένει ἀκίνητος ἐν τινὶ θέσει, μὴ φροντίζουσα οὔτε περὶ τροφῆς οὔτε περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου. Ὅταν λοιπὸν ζῶον, τοιαύτην ὑπὸ τὴν ἐγγείρησιν, συγκρίνῃ τις πρὸς ἀσθενῆ ὑπὸ ὕπνου καταλαμβανόμενον ἀδύνατον νὰ παραγνώσῃ τὴν ὁρισταμένην ἀναλογίαν. Συνήθως βεβαιοῦται ὅτι ἡ σήμερον τσοῦτον καλῶς ἐγνώσμενη ὕπνωσις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τεχνητὸς ὕπνος. Ἡ θεωρία ὅμως αὕτη δὲν εἶναι ὅλως κατάλληλος. Ὑπνώσεις καὶ ὕπνος εἶναι πράγματι ἀδελφά, οὐχὶ ὅμως καὶ ἰσοδύναμα. Τοῦτο ἀποδεί-

κνυται εὐκόλως. Πόσον διαφόρως συμπεριφέρεται ὁ χάριν δοκιμῆς ὑπνωτιζόμενος; περιπίπτει εἰς βαθὺν ὕπνον, ὃν ὅμως δὲν δύναται τις νὰ καλέσῃ πάλιν τεχνητὸν καὶ κατὰ τὸν ὅποιον πολὺ ὀλιγώτερον παρατηροῦνται τὰ φαινόμενα τοῦ φυσικοῦ ὕπνου.

ΟΙ ΙΝΔΟΙ ΑΝΙΧΝΕΥΤΑΙ.

Ὁ κυριώτερος πλοῦτος τῶν ἰθαγενῶν Ἰνδῶν ἰδίᾳ δὲ τῶν παρὰ τοὺς μεγάλους ποταμούς, τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην, συνίσταται ἐξ ἀγελῶν κτηνῶν κατὰ συνέπειαν οὐδὲν τὸ θαυμαστὸν ἂν ἀνεπτύχθῃ ἐκ τούτου ὅλως ἰδιᾶζον ἐπαγγέλμα τὸ τῆς κλοπῆς ἵππων καὶ βοῶν. Ἄν ὁ κλέπτης μὴ καταδιωχθῇ ἀμέσως σπανίως συμβαίνει νὰ ἐπανῶν τις τὴν οὐραν τοῦ κλαπέντος ἵππου ἢ βοῆς, ὡς ὁ Ἰνδὸς ἐκφράζεται, τότε λοιπὸν ἐπέρχεται καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀποταθῆναι εἰς ἰνδὸν ἀνιχνευτήν. Οἱ ἰνδοὶ οὗτοι ἀνιχνευταὶ εἰσι τὸ φόβητρον οὐ μόνον τῶν κλεπτῶν ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν λοιπῶν κακούργων. Ὡς πᾶν κοινωνικὸν ἐπαγγέλμα ἐν Ἰνδικῇ οὕτω καὶ τὸ ἐπαγγέλμα τῶν ἀνιχνευτῶν εἴρηται περιορισμένον ἐν ὁρισμένῃ τάξει κληρονομικῶς ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν μεταδιδόμενον. Ὑπάρχουσι οἰκογένειαι ἀνιχνευτῶν, οἵτινες μεθ' ὀριστικότητος καὶ ὑπερφανείας δεικνύσιν ἀρχικὸν στέλεχος τοῦ φύλου αὐτῶν, τὸ ὅποιον θὰ ἐξήλειον πολλὰ εὐγενεῖς οἰκογένειαι τῆς Εὐρώπης. Οἱ Κογῆ, ἥτοι ἀνιχνευταὶ ἢ διώκται, παῖδες ἔτι λαμβάνονται ὡς συνοδοὶ εἰς τὴν τῶν κακούργων καταδίωξιν καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας καὶ μερίμνης καταρτίζονται ἐν τῷ ἐπικινδύνῳ τούτῳ ἐπαγγέλματι. Ἡ εὐρετικὴ ὅμως αὐτῶν δύναμις καὶ ἡ καρτερία εἰσὶ σχεδὸν ἀξιοθαύμαστοι. Ἐπιδίδωσι ἀνιχνευτὴς ἀναγνωρίζει ἐκ σημείων, σχεδὸν δυσδιαγνώστων, πῶς ὁ καταδιωκόμενος διέφυγε, ποῦ κατέφυγε καὶ ἐπὶ πόσον εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ἄστυον διέμεινεν, ἂν ἀπέκαμεν ἐκ τοῦ καμάτου, τί φέρεται μεθ' αὐτοῦ καὶ πλείστας ἄλλας λεπτομερείας. Ἐγὼ αὐτός, λέγει ὁ περὶ τοῦ παραδόξου τούτου ἐπαγγέλματος τῶν Ἰνδῶν ταῦτα ἀφηγοῦμενος, ἔσχον πρὸ μικροῦ εὐκαιρίαν νὰ ἴδω Κογῆ τινα, ἐνασχολούμενον ἐν αὐτῷ ἀκριθῶς τῷ ἔργῳ αὐτοῦ. Πάραυτα ἀνευρέθησαν τὰ ἔγνη τοῦ κλέπτου, τότε δὲ ἀληθὴς ἔρξαιτο διωγμὸς, τῶν διωκόντων ἀκολουθοῦντων ἔγνη, ἅπερ ὁ ὀφθαλμὸς μου, καίπερ μὴ συγκατατασόμενος ἐν τοῖς στερουμένοις ὀδυρκεῖας, δὲν ἠδύνατο ὅμως ν' ἀνακαλύψῃ. «Ἐνταῦθα», ἔλεγεν ὁ Κογῆ, δεικνύς σχεδὸν ἀφανῆ τινα ἔγνη, «ἀνεπαύθη πρὸς στιγμήν ὁ κλέπτης» φέρεται δὲ δύο δέματα. Ἐδῶ πάλιν ἀνεπαύθη, ταύτην ὅμως τὴν φορὰν μακρότερον καὶ ἐκάστισε πρὸς τοῦτο. Πρὸς ἀπόδειξιν ἔδειξεν ὀλίγην τέφραν, ἣν μόνον τὸ ὡς αὐτοῦ ὄμμα ἐνός Κογῆ ἠδύνατο ν' ἀνακαλύψῃ. Τοιοῦτοτρόπως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἠκολουθοῦμεν τὰ ἔγνη καὶ κατὰ τὴν ἐσπέραν πραγματικῶς ἀνεκαλύψαμεν τὸν κλέπτην ὅστις ἐφρόνει ὅτι εἰρήσκειτο ἐν ἀσφαλείᾳ. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως ἡ καταδίωξις συνδέεται μετὰ μειζόνων δυσχερειῶν. Ἐνῶ ὁ Κογῆ πᾶσαν καταβάλλει τὴν ἀνιχνευτικὴν αὐτοῦ δύναμιν εἰς ἀνακάλυψιν τοῦ κακούργου καὶ ὁ τελευταῖος οὗτος συχνάκις εἶναι ἐπίσης πονηρὸς καὶ πᾶσαν χρησιμοποίησιν πανουργίαν εἰς παραπλάνησιν τοῦ Κογῆ καὶ διάσωσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως. Ἀφοῦ, π. χ., ἐπὶ τινα χρόνον περιπατήσῃ γυμνόπους, εἰτα τυλίσσει αἶφνης τοὺς πόδας διὰ τεμαχίου ὑφάσματος, προχωρεῖ ἐπὶ τινα λεπτά καθήμενος ἐπὶ βοῆς, ἐπιστρέφει ἢ βαδίζει διὰ μέσου ρύακος ἢ παταμίου. Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα δὲν παραπλανῶσι τὸν καλὸν καὶ ἐπιδεδίον ἀνιχνευτήν. Ἡ ἀπόστασις δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψεϊ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀνιχνευτικῇ καταδίωξιν, πρὸ μικροῦ δὲ συνέθῃ ἐν Κασιμίρῃ, εἰς Κογῆ νὰ καταδιώξῃ κακούργον εἰς ἀπόστασιν τριακοσίων χιλιαμέτρων καὶ ἐπέκεινα καὶ ἐπὶ τέλους ν' ἀνεῖρῃ αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ μικροῦ χωρίου, ὅπου εἶχε πεπορισθῇ συνεπεῖς κλοπῆς, ἣν εἶχε διαπράξει αὐτόθι. Πολλάκις συμβαίνει ὥστε κακούργοι μικρότερα νὰ διαπράττωσι κακούργήματα ἐν' ἀπορύγῳσι τὴν τε καταδίωξιν τῶν Κογῆ καὶ βαρυτέραν ποινὴν.

Πολλοὶ Κογῆ εἶναι διάσχυτοι διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν γνῶσιν τῶν θέσεων. Γινώσκουσιν οὗτοι τὰ ἔγνη ἐνός ἐκάστου ἀνθρώπου ὁρισμένης τινὸς περιφερείας, ὃν τρόπον ἡμεῖς διατηροῦμεν ἐν τῇ μνήμῃ τὴν εἰκόνα